

Postanowienie z dnia 9 maja 2003 r.

III SW 20/03

Niezgodna ze statutem reprezentacja stowarzyszenia składającego zawiadomienie o zamiarze skorzystania z uprawnienia z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (Dz.U. Nr 57, poz. 507 ze zm.) stanowi uchybienie uzasadniające odmowę wydania przez Państwową Komisję Wyborczą zaświadczenia na podstawie art. 48 ust. 4 tej ustawy.

Przewodniczący SSN Krystyna Bednarczyk, Sędziowie SN: Roman Kuczyński (sprawozdawca), Zbigniew Myszka.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 maja 2003 r. sprawy ze skargi Polskiego Regionalnego Oddziału Międzynarodowego Zrzeszenia Stowarzyszeń „Sobór Wszechślowiański” na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 30 kwietnia 2003 r. odmawiającą wydania zaświadczenia o przysługiwaniu uprawnienia do udziału w kampanii referendalnej w programach radiowych i telewizyjnych

o d d a l i ł skargę.

U z a s a d n i e n i e

Uchwałą z dnia 30 kwietnia 2003 r. Państwowa Komisja Wyborcza odmówiła Polskiemu Oddziałowi Regionalnemu „Soboru Wszechślowiańskiemu” - Międzynarodowemu Zrzeszeniu Stowarzyszeń wydania zaświadczenia o przysługiwaniu uprawnienia do udziału w kampanii referendalnej w programach radiowych i telewizyjnych nadawców publicznych w formie audycji regionalnych, z uzasadnieniem, że z jednej strony cele statutowe tego Zrzeszenia określone w pkt 2 jego statutu nie są związane z przedmiotem referendum, czego wymaga art. 48 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym, z drugiej strony zaś zawiadomienie Zrzeszenia dotknięte jest istotnym uchybieniem formalnym, polegającym na repre-

zentacji Zrzeszenia przy zgłoszeniu zawiadomienia niezgodnej z postanowieniami pkt 8.4. statutu.

W skardze na powyższą uchwałę „Sobór Wszechsłowiański” kwestionuje stanowisko Państwowej Komisji Wyborczej w przedmiocie niezgodności celów statutowych Zrzeszenia z przedmiotem referendum, natomiast odnośnie do wadliwości reprezentacji przyznaje, że do skierowano Państwowej Komisji Wyborczej pismo z jednym, zamiast z dwoma podpisami, jednakże nie jest to istotne uchybienie, a podobnego dopuściła się Państwowa Komisja Wyborcza posługując się w zaskarżonej uchwale błędną nazwą Stowarzyszenia „Sobór Wszechsłowian” zamiast prawidłowej nazwy „Sobór Wszechsłowiański”.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Przepis art. 48 ust. 2 ustawy o referendum przewiduje warunki formalne stawiane podmiotom uprawnionym do udziału w kampanii referendalnej przy składaniu do Państwowej Komisji Wyborczej zawiadomienia o zamiarze skorzystania z tego uprawnienia. W przypadku stowarzyszenia jest to uwierzytelniony statut i wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego o wpisaniu stowarzyszenia do tego Rejestru. Dowód z wpisu do Rejestru jest bowiem dowodem legalnej działalności stowarzyszenia, natomiast treść statutu nie tylko potwierdza cele stowarzyszenia, ale i właściwy tryb jego reprezentacji. Z kolei przepis ustępu 4 art. 48 tej ustawy stanowi, że jeżeli zawiadomienie danego podmiotu nie spełnia warunków, o jakich mowa w ust. 2, Państwowa Komisja Wyborcza odmawia wydania zaświadczenia. Wymaganie to dotyczy wszystkich warunków, a więc także formalnych, dotyczących właściwej reprezentacji danego podmiotu, a wskazany przepis nie przewiduje możliwości uzupełnienia uchybień formalnych. Jeżeli zatem z pkt 8.4. statutu Stowarzyszenia wynika, że do dokonywania czynności prawnych w jego imieniu wymagane jest współdziałanie dwóch członków Zarządu, w tym Przywódcy Oddziału - Wiceprezesa Stowarzyszenia, a inne osoby mogą dokonywać czynności prawnych w imieniu Stowarzyszenia wyłącznie na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez Zarząd, jak również reprezentowanie stowarzyszenia na zewnątrz należy do organu kolegialnego, jakim jest Zarząd (pkt 5.1. i pkt 5.4.8) - to Państwowa Komisja Wyborcza zasadnie wytknęła „Soborowi Wszechsłowiańskiemu” wadliwość formalną zawiadomienia, polegającą na jej niezgodności ze Statutem - czego zresztą skarga nie kwestionuje. Bagatelizuje

ona jednak to uchybienie przyrównując je do rzekomej nieprawidłowości użytej przez Państwową Komisję Wyborczą nazwy Stowarzyszenia. Są to jednak kwestie nierównoznaczne, tym więcej, że o osobowości prawnej decyduje wpis do Krajowego Rejestru Sądowego, a w Rejestrze tym, według wpisu z dnia 25 listopada 2002 r., figuruje nazwa „Polski Regionalny Oddział Międzynarodowego Zrzeszenia Stowarzyszeń „Sobór Wszechsłowian” i Państwowa Komisja Wyborcza miała prawo używać nazwy zamieszczonej w urzędowym Rejestrze, jeżeli zaś nazwa ta jest błędna, obowiązek jej sprostowania w Rejestrze spoczywa na Stowarzyszeniu. Zasadniczo jednak, zważywszy na zgodność innych danych (adres, członkowie Zarządu) tożsamość Stowarzyszenia jako autora zawiadomienia i adresata zaskarżonej uchwały nie może budzić wątpliwości, natomiast wadliwość reprezentacji stanowi nieusuwalne uchybienie formalne, uzasadniające przyjęty sposób rozstrzygnięcia sprawy przez Państwową Komisję Wyborczą, nawet niezależnie od oceny zgodności statutowych celów Stowarzyszenia z przedmiotem referendum.

W konkluzji uznać należy, że zawiadomienie Stowarzyszenia było dotknięte wadą nieusuwalną, co uzasadnia oddalenie skargi i Sąd Najwyższy na podstawie art. 48 ust. 7 ustawy o referendum orzekł jak w sentencji.

=====